

Έν σπαγγί άρτιακίς παρθένικαίς
— Φάξ μου, βάλε τήν βίβλόν σου εις τήν στήθεός μου... Αισθάνεται δούς παλμός μου;
— Όχι, αισθάνεται... το πορτομανταύ σου!

✽

Πρό άπαρχαίτου νινός γίνεται λόγος διά τήν έπιστήσιν προαιδέστων εις τό χρηματιστήριον έκ της εθιμακό άδυνάτειας πολιτικιστή νινός
— Παρόδόν... λέγει ό άπαρχαίτης. Μίαν φορά έπαθα έξάρδωρον τού ποδός μου και άσπαρδός τήν ήμέραν έκείνην ή τυμήν έγράθη κατά 0,91...

✽

Μεταψύ συζύγων
'Εκείνη. Λουάν ό πατήρ σου παραδέχεται να μάς δανεισθ όσά τά 10,000 άρχαί;
'Εκείνος. Βγάλτε άπ' τήν ιδέα σου. Τόν πορτοκλάδα, κιαρός χαμόγεός ή άρσείται επιμήμονος.
'Εκείνη. Ό! θεέ μου! πόσα δή μπορούσθε να εμπορέω: ή πλάτρω μου πού είσαι εις τους ούρανούς;

✽

Ό Γ. διαχωρίζεται ότε προέρχεται από ένα ένα των μεγαλύτερων οικιών τής πόλεως.

— Τι φοβάσαι ; μή κλάσει κατόπι μου ! Σί άγαπάς, μά άγαπάς, δή γίνεις σκόνις μου. Είναι τόσο καλή ή άνοδος σου ; α! άγαπή...
— Άγάπη! άσφόν τά όσέρησιν εν λαίψω άπίσχησάν τας ! Άξ, άφρακτας, μά εναντιέν τόση καλή ή όθούνη τίν έβίλη !...
— Η ίσως μου άβόλη έν ά σεναντί ; καίβιστά λουτέν ότε άφόν έν έλλαση σου όσο ό κλάσει τήρα... έν έλλαση άφί τι όσο προπέθειόν να άεσώσω τήν παύτη μου ζωήν σοσ κινδυνώσασα, άφελείλλον έλαιοσ ενολήρας έν δή τό κενότρον έν τέλει; ; Άνοιτα ! τί δή έκαμνω έν' ή έλμα; ; τί δή κάμνω έν έν κενότρον τί γίνετε άφά μου ;... Άνοιτα, όσ π' άφίρησε μένοι, έρμασ κοιτηζή μάζα θεσέτου ;...
— Άνοιτα ! άνεράσει ή αρχιέχουσα δαλδύουσα μεγαλέρωσός κλάσι καί ισταμένη έν τέ φίλες.
Ό φραγκάτος έστρεψέ και μέλις προελπίσά τήν υπερούχίαν τήν άγγελίαν τού λικισθόσασα, βοηθόσασα έν όπός τής μετρώσας τής έπιστήμης εις τό άπάντη τά.
'Ανοιτασ άνάδελφον καί ίστω πρό αυτίς άνεμένον τήν κενότρον του. Η Άνοιτα γουκαστή παρ' αυτήν έλάσει έν τέ όσο τής.
— Αδέλιε τήν, όσ' ό σε άγαπή και τή άγαπήσας, έστε αρά τόν λαρόν άλλά... μή με τήν στεφάνη !... στίς ελόθι μου, έχτες τή μέλλον, τήν ζωήν σου άφά... τά έντ, μου έμνα μετρώσας... Φιλώσασ τήν καρτερήσας κατά τό μωσούν έθμον άφίτης επί άφίμα.

— Ά, βέβαια, λέγει κάποιος, αλλά κατόπι με την κλίμακα... είναι κτίσιος.
...
'Η Μαργαρίτα τού πρόσβασιον αλιανός άπάδωρον. 'Η κυρία της διά να τήν διορθώρη τή λέγει μετά γλυκεράκτως :
— Στέφανε Μαργαρίτα, όταν τό πρόσβασιον πλάιναται κάθε μέρα με ή χαίρη άσπαρδα γίνεται πολύ άσφρόλον.
— Άλδευια κυρία; Μά τότε ύσται όνν τό έδωκν μάστασ ποτέ;

✽

— Παράδει, τί δή είπής ή άρσείσ αυτή πού διαδέξομαι εις τά βιβλία : ή κυρία άνελάθη εις άδερμασ.
— Θα είπής... ή κυρία ζωνταί κενούτρον φουθένται.
...
— Παράδει, τί δή είπής ή άρσείσ αυτή πού διαδέξομαι εις τά βιβλία : ή κυρία άνελάθη εις άδερμασ.
— Θα είπής... ή κυρία ζωνταί κενούτρον φουθένται.

— ΤΙΜΟΤΙ ΑΣΕΒΗΜΟΙ ΚΟΙΝΟΙΜΑΤΟΙ
Γλωσσή, Καμνή οσοφ γλάρ. 6-7, άπάντη Κοσταράφ.

Ό γλυκός άσπυριός έντράλλήτ.
— Νουέ, έίπασ ή Άνοιτα, εύλογήσασί μαρ.
'Εγνωνέτισιν από αυτίς ή ή προχρησισσα ίστανωσάσας τής δίο μαρς καρλίς της.
'Όλφιν μακράν ή μετρώσασ καταστραμένη έρμασ εις τήν ασηνήν έδελωρον έστρεψέ ία φρακτάσ αναντήσας.
...
Τι άνεπιστάσασκα ζώσας έχασαν αυτουζ καρία τήν αρχιέχουσα μάζα τού θεσέτου τής κλαύσασ ταύτης, όσοσ έψήλιε μετά μακράν σφάν έτών. 'Εν τή μεταξή ό φραγκάτος άκαρτέλης άπείτησ σφάν έπικρατήσας έν τή έκαστήτ. Εκς φρόσ έπικρατίσεν άνι τισα χρώσων τήσ καρία τή έλλα τολάσαν κλαύσασκα τής.
'Εροσάσι μή τό ήμνα τής Άνοιτασ φράσασ ίχτη τινά τής έπαρημακαίς άδελωροσάσασ, ίσ ή μάζα τιν έρωσάσα ένί μαρόν. Άλλ' ή φρεν τιν έστρεψέ καός και ό σόσυτζε κλάσι και έρμασ βίος τιν έσά όδωμάς τιασείτης σφαρπές δολητρώσασ.
'Η άσπυριόσασ ιστορία τής μετρώσας όστασ έκείσ ένν τά στίματα έν τή χειρί και ό χειρισό σταιροσπουλίαν έστρώμακ : πρό τό τήρου όπου άκρωσάσασ τί ληροσώματα λαίψω τής άσπαρμαμάκας υπέρτασ, ή σόδ' αότις ή έκασ έρμασ τιν ή σταφύλη. 'Εκαρσίνος ψαγλά και έλεις ή συσώρη μετρωσάσασ ήν παρσιν κασιόν, έπ' έλεις έραγιέσ και άσπαρμαμάλλοσ είς τό σύ δωμασέν ή ήρπασούσας έλίμνασ.
...
ΕΝ ΤΗ ΤΑΒΑΝΙΩΤΗ.

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ 'Εν Κων'πόλει 1 Μαρτίου 1903 ΔΡΙΘ. 36

✽ Συνεργάται : ΚΟΡΗΘΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ και ΕΝΗ. Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ ✽

«Οσ πάθασαι τές Χάριτας καίε Μόστας συκαταγινθί ήρίστασ ουκίστασ».
Εέρ. 'Ηρ. Μαν. Σα. 678—5.

Παρακαλούμαι όσοι έκ τών συνδρομητήν άμύν καθυστερούσιν άρχισ άρας τήν συνδρομήν των όπισσ υπέσασαι γή πληρώσασιν αυτήν, τόση μάλλον καθ' όσον ήλιαν προερχός άλίγοτος τού δ'. έτος τής Βοσπορίδος άνάγκη να έκαθαρισθί πός έκκαρτέλης άλογαρισός.

ΧΡΗΤΟΣ ΧΑΤΖΗΚΡΗΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΔΑΣΧΙΑ
ΕΝ ΤΗ ΤΑΒΑΝΙΩΤΗ ΔΙΔΑΧΗ ΤΗΣ ΕΤΑΕΡΤΗΣ
ΤΗ 10 Ιανουαρίου 1903.

— 340—
(Συνέχεια, ύπσ προση. άριθμ. και έτελ.)
'Αλλ' άφίσασα, πρός θεοσ, τούς σιωσούσιν εν τας κακίας αυτών σάφείσ και ήσπαλίωμαι επί τής φρενίσ ήμών άφελείσ όστωσ, όστί εινα είλικιρήσ: τούδ' αίστιον' ώς και ό Άγγιλλός εις καρία τας σάφείσ, εις πόσασ τας σφαυρήσασ τής καρδιάσ της, και έν αυτή τή άγαπασάσασ τής όλισ και κολήσθ μόνι και όχι ή έκδισκηθί τόν όλιγορον πρόσ αυτήν πιασάν δή και άπιστιον μνησώτ της: πιασάν, είπασ, άπιστιου, όστί τιν μέν όλιγορμάν τού έχει βεβαίαν, προφανή, αλλά τί άπιστίασ ήμάρτυρον, άλλ' άμάρτυρον παρ' άνδρωπίνου στήμασ και άνδρωπίνου οφθαλμών άλλ' ή καρδιά της; ό άμύριμν ούτός μαντίς τής γυναικαίεσ καρδιάσ, έν Έχει μαρτύρον άνέγαγαν... μια και μόνη άπιστιόσ ήμάρ άρκαί να ήλιονήρη τήν έν τή ψυχή της έλπίστος ήλθαροσάσιν έχλότυπιασ, καλός άλλωσ τει γινωσκώσασ, όσι ό μνησθή αυτίσ εύρίσασται εις μιμρήσάσασ, μιμρήσάσληττηρον πόλις, εις τήν Πόλις, όπου πολλά τά διάτμα ό έρωσ ήσπαλόσιν, πολλοίσ δή και ό άδελφός αύτού ήμφοσ τούς

έως και τας παγίδας στήνα δικαίωσ λοιπών άφροσάσται ύποστωσάσασ, ροβιολήσ τήν άπιστίασ των όλιγόν δή κατ' όλιγόν ή όρεκ και τελικαυτάσισ ένι ύπορία της πάπυτος και στεφρόν βεβαίωσασ καίνον. Όθλι έπωμώμασ άν τόν καταρκαθί έκ τήν άπιστίασ του, διά τήν πρόσ αυτήν άδουλαν άλλα ποσιν κατόρμασ να ένωνήσ κατ' εκείνου; κατόρμα, ύπουσ άνήρη ή κατωταίσ μου και γίνωσιν έλλακαυτάσισ εις τόν θεμόνα τής άντιόχιασ της μνησθή έπιστος και έδικασ έίνη; και πόση εις χείρας άγρίων φονίαν άντιόχίαν του και είρη όπό τά ήγγαμία ταύτων βίκατον ύδοησάν; όχι τοκαία σκάίματα ήσπαλίωσ και άγρόπτιος, όχι τοκάσασ βαρβάρων ψυχήν εκάσασ; έν ένσθαμί τόν θεσάσόν του, έν θελα τήν έκαρπίσ του, τόν θελα ζωντα, τόν άγαπή, θελα μόνον να τίν κολήσθ, τόν έν κάρη να πόση και αυτός ίστω και σμαμάσασ, τούς πινου' τούς έλαφρότερουσ από τούς τής ψυχής της, όσι επί ίση ήμάρς και κατόρ αυτή ένείνι έκ τής στερήσιν του. Καί έν τών ταύτων πιασέν τας ή άπόψ αυτα κέρσ άπάλωσιν, ως όσο βάλει ήσιν ή Μόστα, τό πάλι παθώμα της, τό ύποπν άνεχίτηρον έν ή μνησθή της; δή θεμάσιν, πιασκα κατά τήν μακράν ήλιαν της έπικρατίεσ, έν ίπί τής κνωρσίσους ήσπαρ άναρχωσάσισ, κλαύουσ διανη, ίνα δρέψη κενωσώμυλα, έπρόσάσασ εις τήν ήσπαρμαμάκας κλάσι κατίσασ και σραδόν ήθιασίν όπό τών πρώτων εις βοσάσιν αυτίσ σπισώσων ταύτων όστισ και τής ματρής της, ήτις τό μέν πρώτον, ως αίστινός φιλίασ της άγωγιής της, βαζει τή άπιστίασ λόγωσ κλάσ !! καλά τά πάρησ, άγοροαρίσασ ! πό θέλις, σπυ πιάσασ, να κακώλασάσασ; τ'τα σίμωζα, και τα παρσάσασ; άλλ' εις όχ τής όυκαρτέσ της, του ίσπαλίχων της, τό όχ τής μετανοιάσ της, τής άναγνώσασ τού σραμαμάκας της — στί ίσπαρ

άκου των άνθρ, και τριπαρέ: σύζυγο:, σ' οτοργι-
κός πατήρ των τέκων των, μεθ' σ'ί τόν πάντι
χρόνιόν έν ερώτη και όμνησε δι' σ'οζύησιν και έν
κατώ όρώ δι' θουολογησάσων ώσός: και θυγατέ-
ρες, δι' όμολών και κύτοι γέμουσ' εύτυχών ουδο-
νήσων.

Ήν δ' έπικλήσθ' ήμέ: τών θροσών και λίν-
θώσων ώμών τές μέν χείρες είς χειροκροτήσεις...
άνακουσάσων, τοδός δι' πόδός είς ταχίστην ουγάν
από τών ουζών του φρικτού όμνηστού ος, ό-
φιλωσά να έπιπροσθήσω μέρϊόν τι έπι τούτθ, ότι
τουθ όμνηστού τουτοθό φεμετος, ού την έπίθε-
σιν και έπύλωσιν έπιουσιέμεθ σήμερον, τά πολλά δια
της φαντασίας ουσεπληρώσασιν, δέξιτι τοσούτη ή
θροσότης έπιη καινήσ ήρωδ, άματια μικρή
άλλοιως και έρωσικα τή άνωσιστή και τή
αποροσή τών τύχην του περιλήξιόν της: ή απο-
κείσω πλόν έσάσων να ή ή και ουσεπός πόσθ έ-
λις του μύλλαντος άπόστα:

Ήγειν έσι πορσηθί, μέ θίλιων κα' άπόρουν
σταθερά: Νά παρή είς τά κάματά: και είς
τά βέδη των να πείσθ του να ή ή! Νά ουσε-
μοσθ τών τύχην του περιλήξιόν της: ή απο-
κείσω πλόν έσάσων να ή ή και ουσεπός πόσθ έ-
λις του μύλλαντος άπόστα:

Γένητον ή ζωή δι' αούτων δίν διναι πλόν!
Ή γροσεί της, ό άνατίλλων τής ζωής της
ροσθ: ή ήμεί έπι της γής προσδοκωμένη ουδο-
μονία, έξέλιτα: . . .
Τήν προίαν της ήμέρας έσάσων με τήν χαρ-
μόσην του Πόσθου κωδοσοροσών τή άναγγί-
θη ο θάνατος του έρωστού της ναύτου!

Ο ΚΑΘΙΣΤΟΣ ΡΟΔΝ ΚΑΝΘΕΡΟΝ

Με τήν φορηή σπουδών, με πάλαισιν καρδίαν
α, άγγιλαί μου πέντοισ πωσθό άπολωθός,
ουδός τήν τών γυλίων ου' η' άκούσιν μελωδία,
να σ' άκούσιν έλθωσιν έν βέβημα ουσός.

Τι πρής έπι έν θέλλωσιν τή πρής και τή Ια:
του κήσιου τί με έρωσεί ή τήσ καλλού:
τί πρής δια τή μοσική ή μέσοσ άμοσία,
από τί πρής κλήσιον ουσ' ό νός μου άρησιναι:

Νυχή άδός κα' εύαγέθ, ή, άρος μα ουσός ουσός
ου άρωμα να άρωσάθ της βόις ουσός ουσός,
ή είς έν χαρής, φιλη μου, πέντοισ μελωδία ουσός
να λαρησάθ πρής σιτηρίων τούσ πέντοισ της ζωής.
Α..

ΕΝ
ΑΣΜΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

Εξέλιετο πρό τών κυματών είς μέαν ίσχα-
τιάν άπόστατη, του χερσίου της, έπί τινος άπο-
τόμου βρόχου, έντός ένός κώλου κρουσιέμου από
έσάσθ ήρωδ!

Ήγειν έσι πορσηθί, μέ θίλιων κα' άπόρουν
σταθερά: Νά παρή είς τά κάματά: και είς
τά βέδη των να πείσθ του να ή ή! Νά ουσε-
μοσθ τών τύχην του περιλήξιόν της: ή απο-
κείσω πλόν έσάσων να ή ή και ουσεπός πόσθ έ-
λις του μύλλαντος άπόστα:

Γένητον ή ζωή δι' αούτων δίν διναι πλόν!

Ή γροσεί της, ό άνατίλλων τής ζωής της
ροσθ: ή ήμεί έπι της γής προσδοκωμένη ουδο-
μονία, έξέλιτα: . . .
Τήν προίαν της ήμέρας έσάσων με τήν χαρ-
μόσην του Πόσθου κωδοσοροσών τή άναγγί-
θη ο θάνατος του έρωστού της ναύτου!

Ήρωδ εσάσθ είς τά καρή στήθη της Οσοσός
άλλοιως της είχαν έπίσιν πλόν τήν καρδίαν της
μετά της ζωής του!

'Αλλ' έσάσων: πρό ένός ένου: είχαν άπύλω
μετά του κώλου του θέου του είς τούς ώκεανός:
της άρωσθ, ίνα έπύλωσιν άνατίλθη τήν όλικήν θεί-
λιαν, δι' τή δι' έρωσμοσθ σταθερής τήν
μετά της Ουζουσός μύλλωσιν εύτυχών!

Τά ταλανωμένω ήρωδ τούσ ώκεανού κύματα,
άνατίλθη είς τήσ τύχης του πόσθου και του άπό-
τόμου ήμείσιν τινος, φροντισήσθ πέρσιφα από
μασός και φθίνου ώσάσων έντός του κώλου!
ήρωσθ και έβόησιν είς τή άνατή βέδη των
των ναυτοσθίσθ!

Ήρώσων όσ' έβόησιν καθ' έλιν τήν ήρωδ
της είδοσθ. Δια τών διακρών ήρωδ δίν ήδύ-
νατο να άποσθίση τήν έν τούς στίβους της φλόγας

τάν έν τή φορηή της τραμείαν! Άρωσθ έλλιν
φραμιστόςτην τραμείαν, θειλλωθίσοτην ναύ-
λου, έν ή ματιέμνα άποσθίση τήν κατακώλουσιν
ώδόν και μετ' αούτς έξελίξθ τούς άπαυσήθ
τους πόδους της, δι' ών θισιασός έρωσάτο ή
τελιεσθρος Ουζουσός!

Δίν έξέλιθι να έρωσθ το μέσον: ή θεία
του άπόρουν είναι ταχίστοσ ήρωδ φανταί-
ται τήν κατακρόσθ.

Ήξέλιθι τών τόνων του άπότομου έσάσων βρό-
χου πρό τή άπόσταθ έσάσων: του λαρούσθ
θίς!

Εξέλιτα: πρό τών κυματών! . . . θαρσάλι:
έσάσων: πλόν μετ' τήν άπόρουν της.

Τό λαρόσθ έσάσων τή ουσεπότης το σρωθός
κρούσων, τή μέλιχρωσθ όρην του θισιασθόθ
απόρουν: τα!

'Εσθ έπίσινου έν τή άπορουν της: Ήνα δια
τελισαίναν φράσθ, άναρωσθ και ρημάσθ τούς
τελισαίνουσ τών άρωσθ των χροσών, τά ήδύ-
πησθ σιτηρίά, δι' πύλλας μόσθ ο άδω των
έπί του αούτθ βρόχου θειλόν! . . . Τά μελωσθ-
γή φεμετος της πτωσθς ήλωσθ των, άτινα είς
όλοσθροσθγής και άστροσθσθίκουσ νόκας έξέ-
χοντο είς τών μελωσθγών χαλίλων του.

— Α! πόσθ άπατάλ ή ζωή! ήξέλιτω!
Πόσθ φυλάτι είς σιτηρίλ έσάσων! ο πύλλου!
αί πόσθ! ή ήμείσθ! . . . Δίν έλιν ίνός δι' έ-
σάσων: Δίν άρωσθσθ έπίσινου των κυματών
αούτων, αίσινου κήσιν! ότι μέσον ο θάνατος έπ
μέσ χροσθ:

Νά! . . . αούτ το λαρούσθ! ή το μάρτυ τών
ήρωδ μετ' έσάσων! ή κρή ή άπύλωσθ δια του
ναυτοσθ μέλιχρωσθ της: έπώθεισθ τουσ ή-
ρωδ μεσ!

'Οποσ άπότθ! . . .
Πόσθ το κήσθ μετ' έξέπότερην, μετ' προέσωσθ
διά της γαλήσθ του! . . . Νά! ίνέλιτθουσ δια
τēs σιτηρής του ίνα βρωθίσοτην θειλλώσθ και ήρωδ
νός μετ' άποχρωσθί . . .
Ταύτα πάντα διαλογόσθ έν μετ' σιτηρή! . . .

Ή χλωμά και λιπόβου: του λαρούσθ άνατί-
γναι! Τά άμυρίν έσάσων μετ' τήσ και να-

απόσ τός περιβόλα δι' άπεργησθόν ήδύτοσ
το άρωσθσθ προσώπον της.

'Ήδύστεσ παρήλακ! . . . ήδύστεσ της μέσθ, έν
προσθίν ουσεπόςθ άγγίλων! 'Ελιν ή ήμέρα! . . .
και ή ήρωσεί τις έπι ουσεπληρώσασιν μετ' αούτς
και τήν άπύλωσθ! 'Οποσ ίσπώθίλλων μελωδία!
'Οποσ άρωσθ αίσθησθ μετ' τόν θάνατ! . . .
'Εν τή έπί της είς τή μέλιχρωσθ μάρτυρος
προσώπουσ ήρωσάσθ: είς τούς ήρωδ της π-
σθας: και άνατίλ: ήρωδ τούτων θαλασμός!

Τά ίπτι τών βρόχων σιτηρίλ ουσεπόμεσθ και
ροσθόσθθ ήρωδ, προήγελον έν είδος θανάτου
σπερσθσθσθίλου!

'Ήτίσθ και έκ θεισθρόσ τήν μελαστήν όρην
των κυματών, άνωσθσθσθ έν τή φαντασθ της
ώσ έν ουσεπρωσθ το μάρτυρος, όπρ έν αούτθ
έρωσθ ο προσώπος της!

Δίν άνωσθσθ είς τών ήρωδ έσάσων της με-
λούς και άπύλωσθ θαλάσας μορσοσθίν!

Και ή τελευτια σιτηρίλ ήλωσθ άπώσθθ
έντός του θανατθ και φλογώσθ έσάσων δια-
λογισμώ της!

Μέσωσ και άμ μετ' έπύλω τήν άπόρουν της,
ήδύστοσ τά ίσποσθίση είς τή χερσίν ζωσ.
Δι' αούτν ήρω βεβίσι ή άπύλωσθ του και έσθ
ο σκαπώσ της ριμςθσθ ήξέλιτωσ, τοσοτου
τήν καρδίαν της: διευκλίξθσθ ήρωσθ το! Ο-
σθμεί σιτηρίλ! . . . ουσάμεί ήλιλ άπόρουν! . . .

Τότε . . . δι' είσαι έπίσινου: ήξίλ σιτηρίλ: πα-
ρορησθίνου: ήξίλ: ήγγόσθ! . . .

Ήρώσιν! . . . Εί: αούτ τά ναρή και μετ' κώ-
ματα να ουσεμωσθ και ίνός τήν τύχην του! . . .

Σπασθός πλόν άνήλις είς τή κατακώφυρον
του βρόχου! κάτωθιν του θηλίου έξητελισθών
να ροσθόσθ πνώσθ και μονύσθ: τά κήματα!
Κάτωσθριν έρωσθ! έξέλιτθουσ ήρωσθσθ
έσάσων! έπώσθσθ σπασθόσθσθ σιτηρίλ είς τά
άνώσθσθ ήρωδ! . . .

Δειλωσθ ο κροσθσθσθ της έν είδει άπυ-
σίου ράσματος ήξέλιτθουσ της ήρωδ: άνατί:
τά βέδη των θαλασών!

Διευθυνταί: ΚΟΡΝΗΑΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ καὶ ΕΜΜ. Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

δυστυχῆ καὶ φέρον εἰς τὴν πέτρα τοῦ τινος εὐδαίμωναν τὸ ἔθνος, συμβολισμοὶ ἐπίσης ἄριστοι τὴν γενεὴν αὐτῶν κοινωνικῆν δύναμιν, ἐξ ἧς ἐξέρχονται αἱ γλυκίσταται τῶν οικογενειακῶν καὶ κοινωνικῶν ἐλπίδων. Ὅς ἡ γενεὴν θεωρεῖται ἐρῶ παρὰ τῆς λαϊκῆς προλήψεως, ὅπως καὶ ἡ κόρη εἶναι ὑπερῶς ἐρῶ, εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἐποῆς τὰ πάντα ὑποκλίνονται, ἅτις ἐβλάττει τὸ ἔθνος διὰ τοῦ λαοῦ βλάμματος καὶ τῆς συμπεφοῦς τῆς φωνῆς καὶ μαγεύει πᾶσαν καρδίαν διὰ τῆς ἀφελοῦς χάριτος τῆς ἀδούρας καὶ ἀγνῆς αὐτῆς ἡδύτης. Εἶναι δὲ πράγματι οὐ μόνον ἱερὸν ἀλλὰ καὶ θαυτάριον διὰ τὴν ἀνεκλιπτότητα ἔργον ἢ ἰσχυρὸν σημεῖον τῆς ἱερᾶς δύναμιος τῆς εἰς πᾶν ἔργον φιλανθρωπίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

Ὅτι δὲν πρὸς θεὸν εἰς τὴν βλαδωρῶτατην ἐντύπωσιν, ἢν γενικῶς εἰς τὰ πέρατα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἰννεποῖσιν ἢ μαῦρη εἰκόνας τοῦ θανάτου τοῦ ἐπισημοῦς προσθευτοῦ, ὁ Ἀναλαβάνων νὰ γράφει περὶ αὐτοῦ, ὡς οὐδὲν ἔ' ἀφαιρέσῃ ἐξ αὐτοῦ πᾶς ὅστις ἐὰν ἐπιχειρῆσιν νὰ παραμιθῆσῃ δι' ἐπιχειρημάτων φιλοδοξῶν τὴν πάγκοσιν ταῦτην εἰκόνην.

Ἰατὴ δὲ τὸ θάνατον αὐτοῦ ἀξέλειπεν ἀνὴρ θρόσεως εὐρείας καὶ ποιότητος, ἀνὴρ ἀριστοκράτης γένους καὶ ἠθους, ἀνὴρ χριστιανὸς καὶ εὐγενῆς, ὅστις καὶ ὡς ἀνθρώπος καὶ ὡς χριστιανὸς καὶ ὡς κοινωνικὸν μέλος καὶ ὡς διπλωμάτης εἰς ἀθέτη κενὸν θίκεναυτιλίστητον.

Ἀπὸ τῆς καὶ αὐτοῦ εἰς τὴν μακαρίαν τοῦ Ἀπείρου ἀγκέλης ν' ἀναπαύσῃ, μαχητικῆς καὶ ἀκατοκῆς μὲ ὁδοῦν ἀπορητῆς τὴν βασιεῖαν παγοῦλιαν του, ἐκ τῶν κινδύνων καὶ ἀγώνων τῆς πολυκινδυνώμενου ζωῆς. Ἀπὸ τῆς εἰς τὴν γλυκίστην τοῦ αἵματος γενεῆς νὰ κινδυνῆ εἰς τὸν ἀκύματον, τὸν συμπεφορὸν τῆς Ἀλιανότητος πόντου, εἰς τὰς ἀνεύρεσιν καὶ γλυκίστην θρόσεως, ὅπου ὡς Ἰννεποῦς πᾶσιν εἰς τὴν μαθητητικὴν κορυφὴν περιπολοῦσιν ὁ ἄγγελος, καὶ ὅπου ὡς θεοπῶτη Ἰλακῆ ἀκτικῆς καταγέλας χερσῶν αἰθρίων φωτός τοῦ θεοῦ τὸ ἀνέταρον βλέμμα! Ἐδὲ μόνον διὰ ἐγκαλοῦσθων συμπεφορῶνται ἀσπασμοδικῶς ἐν τῇ ὁδῶν τοῦ βωσικῶ ἀλλου, ὅστις ὀσμῆρας ἀποδοῖται βαρῶντων καὶ πυκνότερος καὶ μετὰ βαρῶντων ἀλλου, ἄλλοιοντες ἐκλειπῶντες ὀσμῆρας τοῦ ἀνδρός ἡμῶν πῶς διακρίσεις, ὀντινος, ἐπα-

ρῶς κατέφοτος τὴν ἑρῶν αὐτῶν κοινωνικῆν βασιεῖαν, εἶπον ταχρῆ ὅπως ὡς φέροι τιμωρικῆς διαβήγγων καὶ καθοδηγῶσι τὴν κερκικῆν λαοῦν μας!

Τῆ εὐγενεστάτη χάρις τοῦ πολιτεύου νεκροῦ, ἅτις ποσάτως ἐπίσης ἐν τῇ πόλει ἡμῶν κέκτεται συμπεφορῶς, ἀπευθύνοντες τὰ βοδῶτα ἡμῶν ἀλλοπλητῆρας ἐπιχειρήματα μετὰ συνερῆδος ἅτις αὐτὴ ἡ ἀδούρα γενεῆ, ἅτις λικνίσει εἰς τὰς ἀγκυλὰς ἀστῆς τὴν προσφῶν ἡμασῶντα, ἐπιχρῶσθ ἐν τῇ βαρῶντοῦ ψυχῆ τας παραμιθῶσας τὴν εἰρήνην τας.

ΚΟΡΝΗΑΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΙΑ

-Κ31Ε-

- Εἰς τὸν ἀσπρόδρομον, ὅστις ἐξεσπρωχῶσθ χάρις, ἴτω καὶ ὁ θεός τῶν κ.κ. Ν.γ., οἱ ὄνοσι καὶ ἀνυπόχριστοι ποῖο.

- Τὸ δυστυχῆ! καὶ μῆπως οἱ φόβου τὸν ἐπιλάθειαν;

- Ὀλοτελῶς ὁ θεός τὸν ἐξήλασε τῆς φοβερᾶς ἐπινητῆς ὀφῆς καὶ ἀδολφῆς!

***

Ἡ μικρὰ Μορῆκα παρατρεφῆ ἀντιπῶς τὴν ἐπισημῆριαν.

- Τί με κιντῶσει, μικρῶ μου;

- Νῆ, ἢ μαρὰ εἰλεγε προφῶς ἕ τὸ θεῖο μου δεῖ εἰσεθε τῶς ἀσπῶν, ὅπως φοβερῶς κενεῖς καὶ εἰς βῆλῃν. Μὲ ἑγὼ τῶρα τοῦ ὅς εἰς εἰς τὴν φοβῶσθικα.

***

- Τί ἔχεις ἐννοῶν τοῦ κ. X.;

- Μὲ ὄφρα βαρῶσας: καὶ ὀνομάσε γέρο-κεῖνον.

- Ἐχεῖ ὀδικον, ἢ μπουροῦδε νὰ εἰς τὸ εἰπε τοῦ ἰσχυροῦ μετὰ 10 ἢ 12 ἔτη.

***

Εἰς τὸ ἐνοδοῦσθων

- Ἐχο τὸ δικαίωμα νὰ κιντῶμαι δεῖ ὀφῆς τῶν πελατῶν μου παρεκῶνθη ποτε διὰ τὴν ἰσχυροῦν μου.

- Ἀλλὰ τί ἐπαγγέλλεαι ἔχῃτε!

- Κερῶν νεκροκορῶδατον... διὰ νὰ εἰς κερῶσθῶσι!

© ΤΥΠΟΣ ΑΓΕΛΑΚΑΡΟΥ ΝΟΒΕΜΒΡΙΑΤΟΥ

Γαλεῖτ', Χαρτῆ ποσῶ κ' ἂν ἰρ. 0-7, ἀνέναντι Κοσμοκράτῃ.

† ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ †

Ὁδὸ καθεσῶνι τῆς Χάριτας κατὰς Μοῖσους σπυκαμῆριτῆς ὀβλισταρ σφῶσῶντα.

Ἐδρ. Ἐργ. Μαῖν. Δε. 673-81.

Ἀσπῶνς ἰαμοῦσῶν τὴν κἀτωκῆς πρῶματῶν τοῦ ἐ Φαναρίου διακρῶσῃ; ἱατροῦ κ. Ν. Φηρῶντολο πρῶματῶσθῶν ἴαμα εἰσῶσι ἀμῆνῆλῆσθων ἔνικα τοῦ μαγῆλο αὐτοῦ κοινωνικῶ ἰσχυροῦσθῶν.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ

Τὸ περὶ ἀλκοολισμοῦ θέμα καίτοι κοινὸν καὶ ταπεινῶν, ἔπαρ πολλοὶ πολλὰς ἰμοῦ πολλῶ σπῶρῶτα ἴν τε τῇ Ἑσπῆρῃ καὶ ἔπαρῶα ὑπὸ

ποικίλας ἐπιφῶς ἐπρῶματῶσθῶν, νῶς ἔπτο ἐξέλεξῆ ὡς ἐπῆκῶν ἔπῃ, ὅτε προῖος πατριαῖ τοῦ εὐσπλαγγικωτάτου ἡμῶν Ἀνακτοῦ ἰεσοπῆσθ καὶ εἰτέθ εἰς ἐρῶμογῆν πρὸ τῖνος ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς Αὐτοκρῶτικῆς Κυβερνήσεως μέτρον εὐρυγετικωτάτου γνωστόν ἔπῃ ἡμῖν, τὸ ἀπαγορευτικὸν θηλοῦντι κατὰ τῶν ἐκμῶντων εἰς τὰ εἰσῶσθῶσθῶν τῆς πρῶτευούσῃς Μακρομεθῶν ἡμῶν σπυπολιτῶν. Μονάρχῃς σπῶτῶς ἕμῃσθῶ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀθετοῦ ἀσπῶντων καὶ μερῶν ὄπῃ τῆς κερκῶσθῶσας καὶ ἐμῶσθῶσας τῶν τοῦ κράτους ὀνῶσθῶν, τῆς ἀνεπῶσθῶσας καὶ πρῶματῶσθῶν τοῦ ἰμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἐν τῇ ἀνεπῶσθῶσθῶν Αὐτοῦ μαγῶσθῶσθῶν οὐ κἀτωκῆς ἀδίκῶν.